

TELEGRAFULU ROMANU.

Telegrafulu Român eșe Duminec'a și Joi'a, la fie-care două septemani cu adașulu Foișoierei. — Prenumeratiunea se face în Sibiu la expeditiun'a foiței, pre afara la c. r. poste cu bani gaț'a prin scrisori francate, adresate către expeditiun'a. Pretulu pnenumeratiunei pentru Sibiu este pre anu 7 fl. v. a., iar pre o jumetate de anu 3 fl. 50 cr.

Nr. 37.

ANULU XXV.

Sibiu 1224 Maiu 1877.

Pentru celealte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl., iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a., Pentru strainetate pre anu 12 fl., pre o jumetate de anu 6 fl. v. a. Inseratele se platescu pentru antai'a ora cu 7 cr. sirulu, pentru a două ora cu 5 1/2 cr. și pentru a trei'a repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Independintia Romaniei.

Unu telegramu alu biroului de corespondentia cu datulu 8/20 Maiu (vedi telegramele) anuncia, ca s'aru fi proclamatu eri, adeca în 7/19 c., independintia Romaniei. Acesta scire se vede a fi pripita, căci foile din București „Unulu pentru Altulu”; „Pres-s'a” și „Timpulu” din 8 Maiu nu amintescu cu nici unu cuventu despre acest'a intemplantare importanta.

Diariulu „Politik” din Prag'a, în numărulu dela 13 Maiu, vorbindu despre atitudinea Romaniei face între altele apretiașurile următoare :

„Relatiunile de suzeranitate ale Turciei trebuie sa incete, căci altfelu Europ'a nu va avea linisce.

„Istori'a orientului contine ne-numerate esemple, ca starea de vasalitate numai acolo s'a pututu suferi, unde acei cari o purtau n'au avutu puterea morala și curagiulu. Si cine a infintiatu statele vasale, aceste torpile ale diplomatiei europene? Neaperatu diplomati'a, care totu-déun'a iă numai jumetate de mesuri si arareori se inaltia la o idea pentru asecurarea păcei.

„Cine dar' va combate declaratiunea de independintia a Romaniei? In tota Europ'a afara de unguri și nemti din Vien'a, nimeni nu se va opune româniloru și serbiloru intru resolvarea acestui procesu.

„Magiarii cari au fostu în totu-déun'a de rea credintia în cestiunile româniloru și slaviloru, de buna sêma nu potu sa veda infintiarea de staturi independinte române și slave, inșă numai pentru placulu unguriloru nu se va sacrifică nimeni.”

„National Zeitung” din Berlinu constatandu ca motiunea votata de corpurile legiuitoare din București cuprinde în faptu declaratiunea de independintia, se esprima astfelu :

„Acesta procedere are cu totulu alta importantia decâtă încercările ce s'au facutu asta-tômma în Serbi'a. Unu astfelu de pasu de buna sêma nu s'aru fi facutu din partea guvernului și corpuriloru legiuitoare române, deca puterile, cari au unu interesu de positiunea tieriei, n'aru fi fostu pipaite și deca densele n'aru fi fostu pregatite pentru acestu terenu, ci aru fi fostu numai surprinse că cu casulu proclamării de rege a principelui Milanu. Resbelulu a împinsu pe Romani'a într'o positiune care o sileă la desfacearea ei de Turci'a.”

„Kölnische Zeitung” anunciandu ca Sultanulu aru fi subsemnatu la 9 Maiu o irada care decretă detronarea Domuului româniloru, face următoarele apreciașuri :

„Dupa ce Pôrt'a n'a pututu garantă așerarea principatului român amenintiatu, de care avea nevoia pentru a se putea opune intrării rusiloru, dupa ce turcii însiși au luat ofensiv'a în contr'a teritoriului român, dupa ce la tôte representatiunile Romaniei, Pôrt'a sêu a tacutu sêu a respunsu în modu vatematoriu, dupa ce în fine Pôrt'a detronăza chiaru si pe principele Carolu : la tôte aceste atacuri și violări respunsulu celu mai nimeritu alu Romaniei este acel'a pe care l'a datu dejă. Romani'a asemenea n'a primitu nici unu respunsu la representatiunile sele adresate puteriloru garante. Cu modululu acest'a, Romani'a a fostu deslegata de a mai

asteptă dupa consiliile puteriloru, si a fostu nevoita de a luă insasi o otărre conforma cu impregiurările critice de care eră amenintata. Romani'a dar' va formă unu factoru puternicu în resolvarea incuraturiloru actuale, si nu atât prin ponderositatea ei, câtu prin valôrea ce o are la puterile garante.”

„Pester Lloyd”, care nu de multu ne asigură, ca proclamarea independintiei Romaniei aru fi signalulu pentru Austro-Ungari'a a intră în actiune, scrie în numărulu seu de Joi (17 Maiu) următoarele :

„Noi nu tienemu nici decâtă de impossibila o transformare radicala în spiritulu poporului român Voiesce Romani'a într'adeveru a pasă la proclamarea independintiei și privesce ea astadi la Russi'a că la unic'a putere, care i pôte mijloci independintia, totusi nu va întârziă multu, a recunôsce în Austro-Ungari'a unic'a putere, care i-aru puté sustiené acesta independintia”

„Totu ce face astadi Romani'a se pôte privi numai că o insinuașre a pretensiuniloru sele. Speranti'a ei cea mai buna pôte fi numai aceea : a vedé asiguratu unu locsiuru modestu pentru interesele sele la incheiarea păcei viitoare.”

Teatrulu resbelului.

11/23 Maiu.

Pâna în momentul de fatia inca nimic'a positivu despre trecerea preste Dunare. Se dice ca pregatirile pentru trecere aru fi complete ; unu capu de podu aru fi construitu dejă rusii în satulu turcescu Ghecetu (pe o insula a Dunarei între Brâil'a și Macinu) ; ca la Zimnicea are sa se faca incercarea cea mai puternica. Putere armata agresiva la Dunare aru fi 235,520 rusi cu 540 tunuri, langa care mai vinu a se adauge 132,480 rusi cu 288 tunuri ce suntu pe drumu și în fine cele două corpuru române cari facu 68,700 români cu 126 tunuri. Asiă dara o putere armata de 304 220 combatanti cu 666 tunuri stă gaț'a a trece, langa cari adaugendu-se cele 132,480 rusi cu 288 tunuri cari suntu pe drumu dau sum'a de 436,600 combatanti cu 954 tunuri. Ce resistintia voru pune turcii cari abiă ajungu la cifra de 200,000 ne spunu unele diurnale de pe acum prorocindu ca turcii se voru așeră, nu la Dunare, ci la lini'a Balcanului. În Romani'a remănu pentru garnisone și așerarea tieriei 44,940 români militii teritoriale

În Asi'a cu tôte telegramele bombastice ale turciloru rusii facu progrese însemnate. În 5/17 l. c. au luat fortareti'a Ardahanulu care deschide drumulu spre Erzerum și taie comunicatiunea Carsului, dejă strimtoratu, de către orientu si nordu. Turcii facu mare sgomotu cu bombardarea satu-orasielului Suchum Kaleh, care n'are nici o însemnatate. Acestu satu-orasielu de pe malulu mării-negre are 318 locuitori și o garnisona de două companii cu patru tunuri.

În cele următoare reproducemu dupa „Timpulu”, „Românulu” și alte unele amenunte din viaț'a cea miscata de pe câmpulu resbelului :

Asup'r'a luptei dela Olteniti'a, dice „Românulu” care a fostu nu numai de artileria, ci si o lupta de infanteria, primimu următoarele amenunte :

Unu monitoriu turcescu, insotitu

de unu slepu, venindu în josulu Dunarei, s'a opritu pe la 8 ore dimineț'i'a, la 1800 metri în josulu Oltenitiei sub malulu turcescu, adapostindu-se dupa o indoitura a malului contr'a tunuriloru noastre. Pe la 12 1/2 ore, același monitoriu, voindu a si urmă calea, fortulu turcescu dela Turtucaia deschise o viaa comanda contr'a bateriiloru noastre că sa-i așere trecerea. În același tempu infanteri'a turcesca desfașurându-se în tiraliori pe malu, în dosulu sianțuriloru lor, deschise totulu în contr'a infanteriei noastre.

Monitoriulu din parte-i, înaintându încetu pe sub malulu turcescu, tragea necontentu în contr'a noastră. Tôte bateriele noastre trageau atâtă contr'a monitoriului câtă si contr'a forturiloru și a trupelor turcesci. Infanteri'a noastră desfașurata în tiraliori și adapostita de sianțuri, tragea asup'r'a tiralioriloru turci.

Acesta lupta n'a tienutu mai multu de-o ora si unu sfertu. Din partea noastră n'amu avutu nici morti, nici macaru raniti. Tirulu tunuriloru turcesci eră asiă de reu îndreptatu, încâtă n'a facutu stricaciune nici chiaru parapetelor bateriiloru noastre.

Foculu bateriiloru noastre a fostu foarte bine condusu ; mai multe obuse au isbitu în monitoriu, facendu-i stricaciuni. O bateria dintr'ale noastre comandata de capitanulu Lupascu, a avutu unu efectu superioru, prin justeti'a tirului ei ea a reusitu a pune foculu în fortulu turcescu. Acestu incendiu eră atâtă de mare, încâtă trei ore dupa încetarea luptei, totu se mai vedé. În acesta afacere trupele comandate de generalulu Manu au aretatu multa bravura și multu sânge rece.

Totu ieri, o alta afacere s'a întemplantu la Islazu.

Pe la ôr'a I dupa amedi unu monitoriu a înaintatu din partea drépta a orasiului, acoperitu de o insula care 'lu adapostise contr'a bateriei noastre.

Pe la I și jum., monitoriulu începă a bombardă Islazulu. Bateri'a româna, care se află acolo, a ripostatu îndata. Lupt'a a tienutu o ora. Monitoriulu a trasu patrudiece de obuse de calibru mare, din cari numai cinci au eclatatu. Tôte proiectilele noastre au eclatatu.

Stricaciunile cauate nôue de acesta bombardare, suntu cu totulu neînsemnate. Pichetulu Nr. 10 și o magasia de ordiu au fostu strabatute de câte unu obusu, înșe obusurile neclatându, nu s'a aprinsu nimicu și nimeni n'a fostu atinsu.

Monitoriulu turcu a fostu lovitu de patru proiectile, din care un'a a lovitu foarte reu catartulu. Ast-feliu, elu a fostu nevoitu a se retrage în portulu dela Nicopoli.

Pe la sfersitul bombardării, o mare corabia otomana a înaintatu spre Islazu și s'a opritu la vre-o șapte kilometri în stâng'a bateriei noastre.

În „Timpulu” cetimu :

Olteniti'a, 4 Maiu.

Prin telegram'a ce v'amu tramisu eri, v'amu anuciatu ca a început ier' lupt'a între turci și români, pe la ôrele două dupa amedi.

De atunci pâna adi, 4 Maiu, două ore dupa amedi, putem dice ca aerulu din acesta parte a Dunarei a fostu meru întiesatu de mirosulu si fumulu prafulu de pusca. Este unu aeru care ne imbata. Placerea cu care 'lu re-

spirămu, dovedesce ca n'amu perduto nimicu din viteji'a stramosișca ; ca deca armele n'au scaparatu atâtă tempu în așerarea sântelor hotare, vin'a nu este nici a bratielor, nici a sufletelor noastre, ci a impregiuriloru prin cari amu trecut si cari ne-au facutu indiferenti de glori'a militara, căci nu aveamu pentru ce sa ne luptămu.

Adi înșe cândă avem o tiara de așeratu, cândă mândri'a nationala ne resfatia sufletulu, în fati'a focuriloru inimicului, simțimu și noi ca suntemu o natiune.

Acesta consciintia patriotica este cu atâtă mai viaa cu câtă o vedemu isbucindu nu numai din sufletulu societății culte, dar' și din alu poporulu, că unu simțimentu naturalu. Oficiari, soldati, orasieni și tierani, toti de o potriua simtu ardôrea de lupta, setea de a înfruntă pericululu. Apoi acea solidaritate nationala care face sa dispara tôte urele, tôte interesele, tôte osebirile sociale, si toti sa ne contopimu într'o singura vointia, într'unu singuru doru, probéza si mai multu ca acestu poporu nu numai ca exista, dar' ca este mare si demnu de o sôrte mai buna.

În privintia solidarității, voiu aminti unu faptu de eri

Deca osebesce ce-va pe soldatulu nostru, este nepasarea cu care sta în fati'a periculului. Pre cândă soldatulu tureu și chiaru alu altoru natiunaltăti mai renumite pentru bravura, se furisăza, se ascunde prin sianțuri, românulu sfidăza môrtea, — si tocmai pentru acest'a pôte și môrtea 'lu ocolesce. Unu asemenea soldatu eri se plimbă pe malulu Dunarei cu luléu'a în gura. Turcii vediendu-lu descarcara îndata o plôia de glontie. Soldatulu fu ranitu. Acest'a fu de ajuns a îndarji pe soldatii nostri cari padiaș malulu, pentru a face pe turci sa regrete scârbôs'a loru procedare. Pusile începura, dar' la siguru. Fia-care soldatu caută sa nu-si pârda prafulu și glontiele ; de aceea ochiă încetu dar' bine.

Este unu spectaculu care 'ti face ochii sa lacrimizeze de bucuria si mândria, cândă vedi sângele rece, nepasarea cu care 'si pune cartusiulu și ochesce. Glumele chiaru nu lipsescu. Asiă pe cândă unu soldatu 'si trantise chepiulu si ochiă, altulu care nu prea se recomandă cu economi'a focuriloru, dice : „Nu că la iepuri, Marine.” Altulu ier' dicea ridiendu : „Numai de nu 'i a-si sparge ciubuculu că sa-lu gasescu cândă voiu trece acolo !”

Pe la siese ore au început si bateriele române și turcesci, dar' focurile acestor'a n'au tienutu decâtă vr'o ora.

Ceilalti soldati cari erau departe de lupta, ardeau de o impacientia copilarăca de a luă si ei parte. Dorobantii cu osebiere strigau mai tare sa mërga si ei. Dar' cum nu li s'a permisu implinirea acestei dorintie, căti-va au început sa jôce de ciuda.

De-si lupt'a de eri a tienutu vr'o cinci ore, nici o perdere din partea româniloru, pe cândă din partea turciloru s'a vediutu multi cadiendu, între cari si unu oficiaru.

Adi la 12 ore a început ier' focurile între bateriile noastre și cele de dincolo. „Purcelele turciloru” — căci asiă numescu soldatii nostri ghiulelele, cadu foarte reu, pre cândă a le noastre cum cadu, „fata în graba câte-o spusa de purcei.”

O magăie din Oltenia s'a derimatu. Turtucaia arde. Bateriele noastre tuna mereu si toate obusurile se spargu pe tabliele si siandramalele turcesci.

In acestu momentu 'mi trece o figura prin minte, generalulu Florescu! Déca adi inim'a ori-cărui român tre-sare de fericire si mândrie, nu trebuie ore sa ne amintim ca, déca avem o armata atât de exercitata si cu unu materialu atât de bunu, lui si numai lui datorim această, căci elu si numai elu si-a jertfit viața în întreaga pentru formarea și înflorirea ei? Tote invec-tivele si calomniile inamicilor sei adi se ineaca în bubuitulu tunurilor ro-mânesce cari îi cânta meritulu si cari spunu Romaniei ca ea pôte sa crédia în viitoru, căci are o armata brava si fii cu prevedere. G.

Unu ofieru c. r., dice „Fr. Bltt“, care este stațiunatu în Transilvania, scrie la ai sei între altele „ca diurnalistic'a nu apretiesce de ajunsu pe români“. „Cetescu neintreruptu — se dice în scrisore — despre lasitatea trupeloru, cetescu glume prôste despre tiéra si ômeni, pe scurtu, se silescu a face ridiculu „regatulu in spe“ dim-preuna cu toate încordările sele. Pre-cum sciti eu cunosc Romania înca de pe timpurile cându eră o Moldavia si o Valachia, cunosc Romania de pe timpulu cându intrase armat'a c. r. cându cu resbelulu din Crime'a. Ce a fostu odata, astadi nu mai are tre-cere. Armata a învetiatu a se simți. *Principele Carolu*, unu *Hohenzoller*, este soldatu din crescutu pâna în calcăie, totă atentiunea sea este îndreptata asupra armatei. „Kanonen-Kruppulu“ i-a liferatu materialu distinsu de tu-nuri. Desvoltarea trupeloru se face de multi ani cu deplina atentiune; arti-leria, partea cea mai mare este or-ganizata după mustr'a nemtiésca si de „Schulmeisteri“ prusiani si ve spunu: tunurile, ômenii dela cai si servitiulu tunurilor, suntu escelenti. În armat'a întréga, carea după parerea mea pôte se suie pâna la 80—100,000, dintre cari 40—50,000 potu fi întrebuințati în batalia, precându ceealalta parte sa faca servitiu în garnisone si că cor-puri patrolatôre, — este numai o do-ritia: de a se întâlni câtu mai cu-rendu cu turcii.“

O proba,

cum se aprecieza în Romania atitu-dinea diurnalelor vienesi si Buda-pestane cu coditiile lor, ne dà „Tim-pulu“ din Bucuresti dela 6 Maiu în urmatôrele:

Diariile camatarilor, speculantilor de bursa si aventurosilor întreprinditori din Viena, si în împregiurările de fatia 'si revarsa veninulu urei lor neputinciôse asu-pr'a Romaniei.

Acést'a nu ne mira. Din chiaru în-tăiulu momentu cându asemenea diuarie au-ștriae si unguresci, au începutu sa vorbê-sca despre afacerile Romaniei, ele s'au re-comandatu despretiului nostru prin nedrep-tatea lor. De aceea si opiniunea publica din această tiéra s'a deprinsu de multu de a nu pune temei pe afirmările acestoru or-gane si de a nu dá cea mai mica atentiune criticei lor, sciindu foarte bine ca ele nu suntu decât organele unoru interese mes-chine.

Acei cari le inspira, aru voi sa afie în Romania unu câmpu deschis pentru cu-piditatea lor; — dar' cum bunulu simtiu si cerbic'a tieranului dela Dunare se revolta si respinge asemenea lupte, ei se resbuna, insultându-ne prin foile lor.

În numerulu de Mercuri amu repro-dusu că proba de orbirea si nedreptatea acestoru diuarie, unu articolu din „Fremden-blatt“. Din eróre s'a omisu de a se spune ca nu-lu împartasim. Publiculu însă care cunôșce vederile si principiele noastre, a sciutu foarte bine ca elu eră reproducu nu-mai că unu simplu pecimeniu de gingasia

pentru noi a foiloru acelu Gheto din Viena si Pest'a.

Altmintre n'avemu nici o trebuintă că ele sa recunôșca valôrea militaria a po-porului român. Acéstă valôre o constată, nu numai seculi trecuti, plini de fapte mi-litare, dar' si luptele din secululu acest'a cari s'au întemplat în valea dintre Car-pati si Dunare. Nu adi pentru întâia ôra românulu lupta asemenea cu rusele con-tr'a barbariei musulmane care a restignitu de seculi în miseria si asuprire atâtă po-pôre demne de libertate si fericire. Astadi chiaru armat'a noastră dela malulu Dunarei dovedesce lunei întregi ca suntu calomniôse cuvintele organului vienesu „Fremdenblatt“, ca la stranepotii legionarilor lui Traianu se gasesce astadi ori-ce altu, numai „virtus romana“ nu.

Ca avem înca „virtus romana“, mai amintésca-si cei dela „Fremdenblatt“ cum sciu sa se lupte regimintele române din Au-stria, ce lauri incunună stégurile lor, de câte ori curagiulu si aventulu românulu a decisu victori'a contr'a celor mai brave ar-mate din lume.

Dela congregatiunea comi-tatense.

Sibiu în 15 Maiu 1877.

Siedinti'a congregatiunei estraor-dinare se deschide la 10¹/₄ ore prin comitele supremu, care provôca adu-narea că în conformitate cu art. XXXIII de lege din 1874 sa păsiesca la nou'a formare a cercurilor de alegere si la constituirea unei comisii centrale pentru conscrierea alegatorilor. Pre-sentându comitetulu permanentu unu proiectu pentru acestu scopu notariulu Kăstner este provocatu a dá cetire acestui proiectu. Împartirea comitatu-lui de alegere după propunerea comi-tetului permanentu este urmatôrea: 1) cerculu *Sebesiului* cu 22 comune, 31,796 suflete si 489 alegatori; 2) în cerculu *Cristianului* cu 24 comune, 43,393 suflete si 703 alegatori; 3) în cerculu *Cisnădiei* cu 19 comune, 31,878 suflete si 826 alegatori; 4) cer-culu *Vurperului* cu 21 comune, 19,478 suflete si 590 alegatori. — Numerulu sufleteloru în comitatu computându-se cu 126,525 suflete si 2875 alegatori, vine 1 deputatu pe 31,621 suflete si pe 718 alegatori.

La cererea membrulu E. Mace-lariu se cetescu în specialu si comunele, cari apartienu fia-cărui cercu electo-ralu proiectatu.

La desbaterea generala asupr'a acestui proiectu membrulu *Dr. Pacu-rariu* vorbesce în contr'a propunerii comitetului. Arata însemnata obiectulu din cestiune, în care se tractéza despre îndreptatirea poporului de a luă influintia asupr'a statului, si do-resce că acestu obiectu sa fia tractatu câtu se pôte mai conscientiosu. Comi-tetulu permanentu, care pâna acum'a a purcesu după unu sistemu ôre-care în toate lucrările sele, de asta-data pare a se fi abatutu dela acestu sistemu. Positiunea geografica aru fi fostu bine sa se fi luatu în considerare la forma-rea cercurilor administrative; la forma-rea cercurilor electorale positiunea geografica a comuneloru nu este de atâtă însemnata. La formatiunea cer-curilor electorale sa se iă în privire usiorarea cetatienilor în exerciarea dreptului de alegere. Cercurile trebuie deci formate astfelu că nu unu cercu sa fia de 43,000 ier' altulu numai de 19,000 suflete. Densulu propune deci o noua arondare a cercurilor electo-rale si anume: 1) cerculu *Sebesiului* cu 22 comune, 32,986 suflete si 693 alegatori; 2) cerculu *Salistei* cu 38,670 suflete 562 alegatori; 3) cerculu *Tal-maciului* cu 34,645 suflete si 706 alega-tori; 4) cerculu *Nocrichiului* cu 24,682 suflete si 793 alegatori;

Propunerea acest'a o presentéza că contr'a proiectu biurului.

În contr'a proiectului *Dr. Pacu-rariu* si pentru propunerea comitetu-lui vorbescu Michaelis, Malmer, fără înse de a aduce vre-unu motivu mai

palpabilu pentru proiectulu comitetu-lui, pre care 'lu spriginescu. Ne mai fiindu nime insinuat la cuventu mai vorbescu Kăstner si Pacurariu pentru propunerile lor. Punendu-se apoi la votu, propunerea comitetului se pri-mesc- cu majoritate de voturi.

Dr. Pacurariu insinua în contr'a acestei hotariri votu separat cu în-voirea celorlalti membri, cari parti-nesc- cu majoritatea de voturi.

La desbaterea speciala se pri-mescu toate punctele, după cum au fostu propuse de comitetu; numai la cerc. 4 se faci o schimbare prin aceea, ca la propunerea membr. I. *Bolog'a*, locul centralu de alegere se hotari a fi Nocrichiulu în locul Vurperului propus de comitetu.

Urméza la ordine alegerea *comi-siunei centrale* pentru conscrierea ale-gatorilor. Acéstă comisiune va avé sa se compuna din 26 membri, si 4 membri substituti. Că alesi sa enuntia la sfersitul siedintiei urmatorii:

Gust. Binder, Cisnădie; Iacobu Bolog'a, Sibiu; Dumitru Florianu, Sa-liste; Martin Fleischer pretoru, Sibiu; Petru Fleischer, Cisnădie; Simonu Fuss, Siur'a mare; Ioanu Hann, Gusteritia; Martin Salmen, Slimnicu; Mati'a Hub-ner, Turnisioru; Henricu Kăstner, pro-to-notariu; Wilhelmu Klein, pretor.; Davidu Krasser, Apoldu de susu; Al-bert Leonhard, vice-notariu; Andreiu Lösch, Rosia; Dr. Iuliu Löw, avocat; Ioanu Macelariu, Porcesti; Zacharie Mog'a, Sasciori; Ioanu Morariu; Ioanu Oncescu, Rehau; Nic. de Popu, pre-toru; Bucuru Respopu, Secelu; Georgiu Schemmel, Nocrichiu; Iosifu Schuster, Sibiu; Eugenu Wellmann, ampioiatu magistratulu; Mauritiu Weltheru; An-dreiu Zay, Vurperu.

Membrii suplenti: Iosifu Drotleff, vice-notariu; Emil Emrich, archivariu comit.; Dr. Fridericu Orendt, compta-bilu; Gustavu Wolff, cancelistu comit.

Se pune la ordine proiectulu co-mitetului pentru impartirea comitatu-lui în *cercuri sanitare*. După această pro-punere aru avé sa se formeze în modu provisoriu 7 cercuri sanitare; ier' l'éf'a unui medicu cercualu cu diploma se fic-séza în minimum cu 400 fl.; ier' a unui chirurgu cercualu cu 300 fl. pe anu.

Membrulu *Dr. Moefardt* este în contr'a efectuarii impartirii în mo-dulu propus de comitetu, de ôre-ce proiectulu este necompletu, fiindu-ca nu s'a ascultat si parerile pretorilor si ale medicilor cercuali. L'éf'a de 400 fl. pentru unu medicu cu diploma, o afla aratu de mica, încatu nici-odata comitetulu nu va puté avé medici, cari sa stee la înaltimea sciintiei. Propune deci că elaboratela sa se redea comi-tetulu cu înscarinarea că sa-lu com-pleteze respective sa-lu modifice după ce va fi ascultat si parerile pretori-loru si medicilor cercuali.

Acéstă propunere de amânare înse adunarea nu o primesce. Remâne deci spre a se pune provisorice în lucrare impartirea după propunerea comite-tului si anume: 1) cerculu *Sebesiului* cu 9 comune învecinate; 2) Poian'a cu 4 comune; 3) Saliste cu 4 comune; 4) Orlatu cu 8 comune; 5) Talmaci cu 4 co-mune; 6) Avrigu cu 6; si 7) Mar-podu cu 7 comune învecinate. L'éf'a medicilor cercuali si a chirurgilor se fic-séza după propunerea comitetu-lui, înscarinându-se vice comitele a de-signă, după contielegere cu comunele resp, locul de locuintia alu medicu-lui si cuot'a, ce fia-care comuna are sa contribuie la l'éf'a medicului. Pro-punerea comitetului că, comunele mai mari, cari nu au mósie sa se indru-meze a-si tiené fia-care, ier' cele mai mici, învecinate, la olalta câte o mósie diplomata, se primesce.

În sfersitu se hotaresce asupr'a unoru curenții si cu aceste siedinti'a se încheia.

Desbateri parlamentare.

(Continuare din nr. tr.)

dupa „U. p. A.“

D. N. Furculescu. Dar' ingerinti'a consilierilor...

D. *presedinte alu consiliului*. Dle Furculescu, d-ta nici nu erai nascutu pe cându noi luptămu contr'a acelu protectoratu, pe care te rogu sa credi ca-lu cunôșcemu mai bine decâtu d-ta, pentruca ne exercitam pe petele nostre. Protectoratul rusescu, dicu, că ori-ce protectoratu esclusiv, luase o putere prea mare, si consulu rusu se credea că stapănu absolutu în Romania, si astfelu usă si abusă de totu. Ei, dloru! Romania s'a revoltatu contr'a acelu protectoratu esclusiv la 1848...

D. P. Ghic'a. Pe care 'lu rein-viati astadi.

D. *Ioanu Bratianu, pres. consiliului*. Sa faci mustrări mostenitorilor d-tale, dle Pantazi Ghic'a, pentru mostenirea ce le vei lasă; dar' pentru ceea ce vomu lasă noi, noi vomu fi respundie-tori, si nu d-ta ai sa ne ceri socotela. (Aplause).

Dicea d. Ionescu adeseori: dar' suntu liberi românii sa-si exprime astadi opiniunea lor? Dar' de cari români vorbesce d. Ionescu? De acei cari suntu în imaginatiunea d-sele? Apoi românii au sciutu sa-si exprime vointi'a loru chiaru atunci cându eră în tiéra o multime de baionete venite în contr'a noastră. Chiaru atunci cându Europ'a întréga se cutremurâ de acelu colosu alu nordului, românii nu s'au sfiitu de a-si spune vointi'a loru. Ei bine, nu românii de astadi voru avea mai putienu curagi în fati'a rusiloru cându ei vinu că amici, si cu învoirea, celu putienu tacita, a Europei întregi. (Aplause).

Ôre 25 de ani au fostu destulu că sa degenezez nemulu romanescu, pentru ca s'a bucuratu de toate drep-turile si libertătile lui? (Aplause pre-lungite). Ei, dloru! noi atunci, putienu cunoscuti în Europ'a, că sa putemu luptă contr'a puterniculu protecto-ratu alu Rusiei, amu trebuitu sa ne radiemămu pre unu dreptu istoricu, care eră recunoscutu de Europ'a, a trebuitu sa invocămu egaturile nostre cu înalt'a Pôrta, si amu facutu apelu la dens'a.

Dar' cum a respunsu înalt'a Pôrta? A venit în Romania Fuad-pasi'a cu trupele turcesci, de-si nici vorb'a eră că sa vina astfelu; dar' a venit si ne-a chiamatu la Cotroceni că sa ne asculte cererile nostre, si acolo prin tradare ne-a închis, a omoritu pe bravii nostri pompiari, ne-a esilatu, ne-a chinuitu cum a vrutu. Eata cum a respunsu înalt'a Pôrta, la care noi amu facutu apelulu celu mai lealu. (Aplause).

Onor. d. Ionescu se revolta de metafore si de espresiuni pe cari nu le gasesce la înaltimea situatiunei; dar' de multe ori nu tocmai metaforele poe-tice exprima lucrurile într'unu modu bine simtitu, ci unu cuventu care e pôte mai putienu academicu, dar' mai bine adaptatu situatiunei. D sea s'a revoltatu contra onor. meu colegu d. ministru de externe cându a pronun-ciatu cuventulu de divortiu. Ei bine, de-si nu a si voi sa superu urechi'a ateniana a dlui Ionescu, 'mi voiu per-mite a me servî si eu cu aceasi espres-iune a colegului meu, spre a ve spune domniloru, ca noi, chiaru după această neleala purtare a Turciei câtra noi, totusi si atunci diceamu: nu avemu barbatu de lasatu, nu vomu divor-tiulu; amagiti, batuti, închisi, maltra-tati în totu felulu de înalt'a Pôrta, cu toate acestea noi si atunci amu striga-tu: traiésca înalt'a Pôrta! si pâna la 1854 mereu amu chiamatu pe înalt'a Pôrta sa se asocieze cu noi, că îm-preuna sa putemu luptă contr'a ame-stecului Rusiei în oriente.

A venit resbelulu dela 1853. Românii s'au oferitu a luă armele, pentru că împreuna cu puterile occi-

dentali sa iá si ei parte la lupta contra ambițiilorlor Russiei in orientu, si sa-si redobandésca titlurile lor din trecutu de natiune viua, care scie cu arm'a in mâna sa-si revindece drepturile sele. Dar' si atunci nu s'a impotrivitu decât totu Inalt'a Pórta, care a preferitu sa primésca ocupatiunea austriaca in Romani'a, numai pentru cá noi sa nu putem sa ne afirmámu inaintea Europei si sa-i dovedim ca suntem si ca meritámu sa fim intre popórele in viétia?

Cându in urma a venitú tratatulu dela Parisu, cum v'an aretatu colegulu meu dela esterne, dlu Cogalnicénu, si d. Stolojanu, cine a fostu adversarul cel mai inversiunatu alu nostru ori-cându erá vorb'a a ni se recunósce unu dreptu, decât iérasu Inalt'a Pórta, care cautá prin tóte mijlócele sa faca cá noi sa nu ne putemu reconstitui si sa putemu face unu statu care sa póta traí cu o viétia a sea propria? Si aci sa me ierte onor. meu colegiu, d. Cogalnicénu, a-i spune ca nici acei doi séu trei diplomati turci cá Aali-pasi'a si Fuad-pasi'a, cari d-sea dice ca pareau a intielege mai bine interesele Turciei si a fi mai putienú ostili desvóltárei nóstre, nici acei'a in realitate nu ne erau mai favorabili. Eu me aflámu la Parisu in tempulu congresului si amu fostu de multe ori la Aali-pasi'a cá sa-i dau informatiuni despre tiér'a nóstra si sa-i aretu legitimele ei cereri; dar' in totu-déun'a amu constatatú ca, de-si sub o forma mai dulce, cá sa nu dicu mai iesuita decât cei-lalti, in faptu in sa ne erá celú mai mare adversariu. Si atunci, cá si alta data, la ori-ce pasu amu voitu sa facemu, Inalt'a Pórta ne-a opusu cea mai obstinată resistentia, chiaru in impregiurări unde vedea ca noi avem in favórea nóstra spriginulu morale, aprobarea tacita a celorul-lalte puteri garanti, cari, de si vedeau ca ne cam abatemu dela vointi'a espresa de densele in tratatulu de Parisu si in conventiunea relativa la tiér'a nóstra, cu tóte acestea le pareau bine de a constată ca pupiliu lorú devinu barbati, ca se emancipa. Inalt'a Pórta in sa n'a sciutu nici de asta data a face altu decât a pune pericolulu in pragu si a ni se impotrivi.

La 1866, cându amu facutu celú din urma mare actu cá sa indeplinu vointi'a esprimita de natiune prin divanulu ad-hoc, ce a facutu Inalt'a Pórta? A pomitu indata bataliunile sele la Dunare, si numai vointi'a nestramutata si personala a imperatului Napoleonu III a opritú cá Romani'a sa nu fia din nou préda armatelorú turcesci. Imperatulu Napoleonu, fára scirea ministrului din afara, din cabinetulu seu, a depesiatu sa nu se inainteze armatele turcesci spre Dunare, cáci atunci face din acést'a o afacere personala, si astfeliu s'a opritú invasiunea turcésca in Romani'a!

Ei bine, noi de atunci, si dupa atâtea incercări, dupa atâtea decepțiuni, dupa atâtea acte de ostilitate din partea Turciei, aretatu-iamú cele mai mici resimtieminte? Nu, dloru. Si de atunci tóte guvernele cari s'au succésu, dela 1866, au cautatu sa póta aduce pe Inalt'a Pórta la simtieminte de amicitia pentru noi si de prudintia chiaru pentru dens'a. Ei bine, la fiacare pasu ce a facutu in acestu sensu ori-care ministeriu, din ori-ce colóre, necurmatu a gásitu opozitiunea cea mai neinduplecata si pretensiunile cele mai absurde, anachronismecele cele mai mari din partea Turciei.

Tratatulu dela Parisu a pusu drepturile nóstre dejá esistinti sub protectiunea colectiva a puterilorú garante. Amu auditu de mai multe ori afirmandu-se ca noi datámu dela tratatulu de Parisu, ca esistinti'a nóstra o datorimú tratatului dela Parisu. Féresca Dumnedieu! Mai întâiu natiunea romána este óre o societate anonima privilegiata de cele siepte pu-

teri, cá atunci cându privilegiulu s'aru radicá natiunei románe, cá unei societáti anonime, esistinti'a ei sa fia periclitata? Apoi seculi intregi, dela zamislirea lui, némulu romanescu a pututu strabate atâtea furtuni, atâtea invasiuni, si statulu románu a statu in picioare fára tratate, fára garantii, fára privilegiulu unei societáti privilegiate, si a pututu sa ajunga pâna aci. Óre Romani'a este o configuratiune conventionala, o configuratiune politica care resulta numai din conventiunile puterilorú Europei? Ei bine, dloru, in Romani'a, ori unde vei pune piciorulu, daí de unu terenu framentatu si plamaditu cu sânge a sute de generatiuni romanesci. Fia-care válcea, fia-care riu, fia-caré colnicu alu Romaniiei are suveniru de fapte eroice, cari facu cá pamentulu unei tieri sa primésca intiparirea natiunei si sa devina astfeliu proprietatea, patrimoniulu ei.

Ce? Romani'a e fasonata de fórfecele diplomatiei Europei? (Aplause prelungite). Ce? n'amu imprimatu noi insi-ne Romaniiei caracterulu ei natiunálu? Si vocile tuturorú eroilorú nostri, cându ei s'aru desteptá, n'aru strigá totu asiá? (Aplause prelungite). Acést'a, dloru, este Romani'a. (Aplause).

Eu facu omagiecele mele tratatelorú, tienu la tratate, le respectezu; dar' sa nu mi se dica cá tóta esistinti'a nóstra resida in tratate; acést'a n'o primésce, acést'a n'o primésce natiunea romána. Esistinti'a nóstra, fiinti'a nóstra trebuie sa o cautámu in barbatii'a nóstra. Natiunile au nevoia sa se afirme, déca vóiescu a figurá in concertulu europénu.

Ei bine dloru, tratatulu dela Parisu ne-a garantatu independinti'a, neutralitatea nóstra intr'unu modu fórte putienú definitu, ne-a garantatu acestea cá inglobati in imperiulu otomanu; si multu dicu sa stámu neutri fiinduca esistinti'a nóstra e garantata. Déca inse insusi imperiulu Turciei a fostu garantatu; déca Rusi'a vine si declara resbelu Turciei — si puterile o abandona declarandu-se neutre, — unde mai vedeti d-vóstra garanti'a, celú putienú o garantia reala, de faptu? Faptele ne-au aretatu ca acea garantia a puterilorú, in ceea ce privesce integritatea Turciei, nu mai esista.

Noi nu sfásiámu tratatulu de Parisu, nu-lu negámu, nu ne desbracámu de acea protectiune, de acele garantii, de-si in momentele de fatia ne suntú cu totulu insuficiente. Dar' ne gasimú in fati'a unui faptu: Rusi'a a declaratú resbelu Turciei; nici un'a din puteri n'a venitú sa dica cá garanti'a data Turciei este fictiva, cu tóte acestea resbelulu a isbucnitú. Rusi'a trebuia sa tréca pe la noi. Se intielege lesne acum ca in fati'a acestei parasiri a Europei intregi pentru Turci'a, — in care intrámu si noi, dupa dis'a lorú, — a trebuitú sa cautámu a ne luá si noi garantii, dela cine? dela acél'a care venia preste noi, dela acea putere care, intrándu preste noi, calcasa tratatulu de Parisu; care inse ne-a garantatu ca va respectá si va face sa se respecteze tratatulu de Parisu in totu ce privesce Romani'a, asicurarú ce n'amu potutu obtiene dela nici un'a din celelalte puteri garante. Cu tóte acestea, tóte puterile, — cu deosebire de un'a singura, care si aceea a fostu numai unu minutu sberlita pe noi, — tóte puterile au recunoscutú ca amu facutu actulu celú mai prudinte; ca ceea ce n'au potutu si nu le venia sa faca ele, amu facut'o noi, condusi de instinctulu de conservare.

In ce dar' amu gresitu sublimei Porti? Sfasiatámu noi legaturile cu inalt'a Pórta? Nu! Amu facutu ceea ce ori-ce fiintia face pentru conservarea sea: amu cautatu sa ne asicurarámu esistinti'a nóstra, nimicu mai multu, nimicu mai putienú. Ei bine, pentru acést'a inalt'a Pórta ne declara resbelu! Inalt'a Pórta face o nota circulara puterilorú, unde dice ca noi,

prin privilegiile cari ni s'au datú, prin institutiunile pe cari noi insine ni le amu datú, — institutiuni recunoscute de puteri, — n'amu respunsu asteptárei Europei si intereselorú inaltei Porti. Ori-cine va ceti not'a turcésca, se va convinge ca este o amenintiare din partea Turciei, cá déca ea aru fi biruitóre, aru avé otarirea sa ne ia acele privilegii pe cari le avemú, sa ne reduca iérasu la votarea de dóue provincii cari sa fia iérasu gradin'a sultanilorú, cum se dicea inainte.

Dar' s'a multiamitu óre Pórta pe aceste simple amenintiári? Dloru, pe cáta vreme a bombardatu Brail'a, Galatii, Renii, noi de-si gaseamú ca acést'a nu prea e corectú, inse amu disu: e in legitima aperiare; vine si lovesce pe rusi pâna a nu trece Dunarea. Dar' cându bombardéza Calafatulu, Bechetulu, Olteniti'a, orasie de cari rusii erau in departate decâtú 30, 50 si pâna la 150 kilometri; cându ne je-fuiescu, dupa cum v'a spusú si colegulu meu dela esterne; cându intra chiaru in orasiele si pe riurile nóstre si ne iau productele si vitele — si aci s'a ince-latu colegulu meu dela esterne; nu ca iau vitele pentru trebuinti'a de hrana, ei, cá lupulu si cá vulpea cându intra in cotetiu, manánca ceea ce potú, dar' ucidu totu ce nu e asemenea lorú: — cu instinctulu de exterminare, omóra vitele nóstre si le lasa mórte, fiinduca vitele nóstre suntú asiá de numeróse, încátu turcii nu le potú luá pe tóte cu densii. (Va urmá.)

Corespondintia.

Resinari in 20 Maiu.

(P. Br.) Pretoru, jude cercuale, jude procesuale, szolgabirou, inspectoru cercuale, suntú sinonimele prin care in tempulu de fatia in regatulu Ungariei se caracteriséza functionari administrativi, séu cum 'i numescu in Romani'a sub-prefecti. Pána cându regimulu portá grija cá legile pe specele statulu sa se traduca, si sa se tiparésca in tóte limbile patriei erá si numirea a acestoru functionari in limb'a romána mai originala si corespundietóre agendelorú, cu a căroru conducere suntú incredintati.

Dar' de cându acést'a ingrigire s'a datú uitárei, fiesce-care functionariu de categorías de susú se servesce in afacerile sele oficióse de acea numire caracteristica in limb'a romána care 'i place. Asiá vedemu in comitatulu Sibiiului pe unii si aceiasi functionari in ordinatiunile sele figurándu cá pretori pre cându in certificatele de drumu sta jude cercuariu. Iér' cându ne vine vre-unu actu din alte comitate in limb'a romána la mâna totu dela functionari de asemenea categoria i vedemu scrisi sub numirea jude cercualu séu jude procesualu séu tractualu.

Poporulu románu de rendu 'i numesce pe acesti functionari in unele comitate séu szolgabiroi in limb'a magiara séu inspectoru se intielege cercuali.

Pretori la románi erá functionari incredintati cu agende judecatoresci, iér' sfer'a activitátei a preturelorú c. r. din Transilvani'a si Ungari'a de sub sistem'a absolutistica se estindea atátu asupr'a justitiei cátu si asupr'a administratiunei, precándu acum'a justiti'a este cu totulu deosebita de administratiune. Asemenea nepotrivita este si numirea de jude cercualu séu procesualu fiinduca elú dupa sunetulu legei municipale unguresci nu are de a face judecáti ci numai de a priveghiá comunele aflátóre in sfer'a activitátei sele, si a esercitá acele drepturi si datorintie pe care i le predá legea si statutele. Numirea cea unguresca szolgabiro care se afla in testulu legei insemnéza judele servitorilorú si corespunde in tempulu feudalisticu cându erá servi si domni adeca in tempulu jobagiei de care multiamita

ceriului popórele Ungariei au scapatú inca din anulu 1848. Inspectori cercuali avea in fundulu regiu mai nainte totu agendecele acelea care le au si acum'a susú numitii functionari cercuali. Poporulu románu este dedatu cu acést'a numire si de aceea aru fi si in tempulu de fatia corespundietóre de a se numi totu asiá in limb'a romána functionari cercuali administrativi (szolgabiro).

Nr. 4. — 1877
desp. IV.

Conchiamare.

Despartimentulu alu IV alu asociatiunei transilvane pentru literatur'a si cultur'a poporului románu va tiené in anulu acést'a adunarea sea generale in frumós'a comuna „Poian'a“ din scaunulu Mercurei in diu'a de Sân-Petru románescu, adeca in 29 Iuniu 1877 st. v.

Dreptu aceea subscrisulu subcomitetu face prin acést'a invitatiunea sea la toti románii voitori de progresu nationale, cu deosebire la acei'a, cari se afla cu locasiurile lorú in apropierea numitei comune, rugándu a luá parte activa la acést'a adunare progresitóre.

Iéra tinerilorú le dicemu, cá sa vina cu câte o disertatiune in buzunariu.

Sebesiu in 15/5 1877.

Din siedinti'a comitetului susú atinsului despartimentu.)*

Balomiri, Parascivu,
directoru actuariu.

Nr. 50 — 1877
desp. III A. T.

Insciintiare.

In sensulu decisiunei adunárii generali cercuali a despartimentului III din 11/6 1876 punctu XII, — *Adunarea generala cercuala ordinaria* a numitului despartimentu alu Asociatiunei transilvane pentru literatur'a romána si cultur'a poporului románu, — pentru estu-anu se va tiené in „Ocn'a“ (Sabiului) — la 3 Iuniu (22 Maiu) adeca duminéca dupa Rosalii a. c.

Acést'a se aduce la cunoscinti'a onoratului publicu, invitándu-se cu tóta onórea atátu domnii membri, precum si toti románii binevoitori, a participá la acést'a adunare in numeru cátu se póte mai mare.

Programulu tienendei adunári e urmatoriulu:

Dupa tienerea sântei liturgii in biserica cea mare romána, — adunarea se deschide in numit'a diua la 10 óre a. m. prin directorulu despartimentului; dupa acést'a urméza:

1. Alegerea unei comisiuni de 3 membri pentru inscrierea membrilorú si incassarea tacselorú si ofertelorú benevole.

2. Raportulu comitetului prin actuariulu.

3. Raportulu cassariului.

4. Ficsarea bugetului, pro 1877/8 conformu proiectului comitetului.

5. Alegerea membrilorú comitetului pentru trieniulu 1877—1880.

6. Diverse propuneri.

7. Raportulu comisiunei alese sub pct. I.

9. Determinarea locului si dilei pentru adunarea gen. venitóre.

9. Un'a prelegere; si incheierea. Din siedinti'a subcomitetului desp. III alu Asociat. transilvane.

Sabiiu in 12 Maiu 1877.

I. Hann'a Dr. N. Olariu,
directoru actuariu.

*) Astfeliu de acte n'aru stricá, déca aru fi mai putienú poetice si mai multu serióse. Totu ódata rugámu pe dd. respectivi a nu ne mai votá neineredere, déca si-aru uitá cum-va de publicarea acestei conchiamári.

Red.

Varietăți.

(†) *Necrologu.* Sasii din Transilvania au pierdut pre unul din primii lor barbati, iera cetatienii din patri'a mai angusta, pre un bun cetatianu, pre Franciscu *Gebbel*, secretariu alu bisericeii ev. luth. din Transilvania. Acest'a, unu modelu de modestia in vieti'a de tôte dilele, care era o columna tare a poporului sasescu cându era vorb'a de apararea intereselor acestui'a, reposa in 16 Maiu st. n. Spre sfersitul aperiarei intereselor natiunali sasesci, reposatulu nu dispunea numai de multa inima si de unu caracteru de feru, ci de multa sciintia positiva si de cunoscintie speciale. Stimandu nobletia spirituala in fia-care cetatianu, de ori ce natiunalitate ne intrunimu si noi cu cei ce regreta multa acesta perdere si dicemu si noi asupr'a mormentului care s'a inchisu Vineri in 6/18 Maiu a. c. asuprai: Fia-i tierin'a usi'ora!

* *Multiamita publica.* La colect'a intreprinsa in 20 Martie st. v. a. c. subscrisele colectante in orasiulu Seps Szt. György in favorea vapsirei amvonului, chorului, ferestrelor, si usilor bisericeii nostre gr. or. de aici, in suma de 74 fl. v. a. aducemu cea mai adenca multiamita publica, multa onorate-loru domne, si domnisiore cari si de asta-data la rugarea nostra si-au aretatu iubirea catra biserica nostra gr. or. concurandu cu marinimosele lor oferturi. Seps Szt. György 5 Maiu 1877.

Marin'a Popoviciu,
pr. par. localu.

Mari'a Ianos n. Bocoru.

* *Intreruperi in comunicatiune.* Ploile indelungate si furtunele din dilele trecute au causatu mari pagube la caile ferate transilvane. In 5/17 l. c. dupa amedi la 4 s'a ruptu unu podu de o lungime de 12 metri intre Micasas'a si Copsi'a. Pe aceasi linia s'a spartu stratulu drumului intr'o lungime de 21 metri intr'o afundime de 4 metri. Mai departe s'au asediatu intre Micasas'a si Blasiu 2 poduri, unulu de 7 metri, si altulu de 10 metri lungime.

Trenulu, ce era sa plece in 5/17 l. c. dela Sibiu n'a potutu espeda marfurile predate, care s'a pusu la dispositi'a trimitatorilor.

Intreruperea comunicatiunii intre Copsi'a si Blaju va dura tempu mai delungatu, caci 19 locuri, laolalta intr'o lungime de 1990 metri nu sunt practabile. Podulu dela Hususau este cu totulu stricatu. Si lini'a Alb'a-Iuli'a—Teusiu este intrerupta.

Transportulu marfurilor si transportulu personelor pe lini'a Sibiu—Oradea si Sibiu—Aradu este deocamdata cu totulu sistata.

* *Postalu.* Astadi primimu dela dir. postei o publicatiune, cu datulu de eri, in carea se spune ca in urm'a reversarilor de apa comunicatiunea pe primululu drumu de feru transilvanu si intre Copsi'a mica si Teusiu e deocamdata sistata cu totulu.

* *Reversari de ape* au tostu in urm'a indelungatelor ploii aici si in giuru, au fostu in tienutulu Blasiului, Sebesiului si Orestiei. Asemenea in tienutulu Fagarasiului unde (la Sambat'a, Voi'a si Dridifu) au batutu si petr'a (grandin'a).

* *Avisu.* Toti romanii din provincie austriace domiciliati in Bucuresci, au fostu convocati a se intruni Dumineca in 8 Maiu la ora 1 dupa amedi in sala facultatiei de litere, palatulu universitatiei.

La ordinea dilei era alegerea unui comitetu pentru primirea ofrandelor de preste Carpati in favorea fratilor nostri raniti.

* *Correspondinti'a „Vulturului.”* Ismailu, 1 Maiu. Dilele trecute 50 cazaci din Kili'a au trecut Dunarea cu caii lor in notu. Caus'a acestei treceri a fostu provocata de nisce locuitori, cari fugindu de basibozuci si

cerchezi ca sa nu-i taie, intrase in balta si faceau semnu rusilor de a-i scapa. La trecerea cazacilor dincolo la Kili'a cea veche; turcii, cari urmareau pe nenorocitele victime, vedindu pe cazaci au fugitu. Multe femei si copii fugite de groza turcilor, au fostu trecute dincoace de catra cazaci si cu modulu acest'a au scapatu de morte sigura.

La intorcerea cazacilor, unulu dintre ei a luat unu butoiasiu cu spirtu la subsuora ca sa-lu treca dincoace. La innotare da preste unu vertegiu, unde a fostu in mare primejdie de a se ineca, caci de siepte ori l'a intorsu ap'a pe locu, si toti socoteau ca elu se va ineca, elu inse, cu o fortia si curagiu admirabilu striga calului dandu-i unu biciu; in trei sarituri calulu s'a aflatu afara din vertegiu, ier' preste putienu a esitu la malu, tiendu si butoiasiulu la subsuora! Eata dar' ce face cazaculu rusescu! Sa traiasca asemenea voinici!

Pe candu cazacii trecusera Dunarea si se aflau pe malulu dreptu in Bulgari'a, ce-va mai josu de satulu Vilcovo (Velcovo), ei au descoperitu in salcii unu telegrafu secretu cu tôte trebuinciosele lui, langa care era si unu turcu. Acestu instrumentu telegraficu precum si turculu au fostu transportate dincoace si turculu telegrafistu se afla in arestu in politi'a rusasca.

* *Ciocnirea trenului dela Costesci.* Eri nopte ora la 1 si jum. trenulu militariu, care plecase din Pitesci intrandu in gar'a Costesci, nefindu calea inchisa, a datu preste unu trenu cu vagone libere care ascepta. Ciocnirea a fostu asi'a de mare si aru fi fostu si mai teribila deca conductorulu n'aru fi luat chiaru in acelu momentu gravu, mesuri, pentru oprirea masinei. Suntu trei morti unu conductoru, unu frenariu (bremzeru) dela calea ferata si unu soldaturusu; siepte insi raniti forte gravu, ier' cati-va contusiati. Siese vagone s'au sfaramatu cu totulu, ier' optu suntu vatemate.

O comisiune din partea directiunei calilor ferate si unu colonelu rusu s'au dusu pentru a face convenitele cercetari.

Sciri telegrafice

Paris, 16 Maiu. In urm'a explicarilor date in privinta politiceii din intru, intre maresialulu Mac-Mahon, presidentulu Republicei, si d. Iules Simon, presidentulu consiliulu de ministri, cabinetulu intregu si-a datu demisiunea. In acestu momentu ministri sunt adunati pentru a delibera asupr'a situatiunii.

Paris, 16 Maiu. Maresialulu Mac-Mahon a transmis adidiminetia o scrisore dlui Iules Simon in care dice: „Sunt surprinsu ca nici d-ta, nici ministrulu justitiei, d. Martel, n'ati combatutu ieri dela tribuna abrogarea legii de presa votata in 1875 dupa propunerea dlui Dufaure, si a carei aplicare o cereati insi-ve, mai de una-di, inaintea tribunaleloru.

„Ne intelesemu inse in consiliu cu d-ta si d. Martel sa combateti propunerea de abrogarea acestei legi. Deja me mirasemu ca n'ati combatutu unele dispositiuni ale legii municipale, precum publicitatea consilierulu municipale, alu carei periculu l'ati recunoscutu insi-ve in consiliulu de ministri. Acesta atitudine din partea d-tale nasce intrebarea, deca a-ti conversatu asupr' camerei influinta necesaria pentru prevaluarea vederiloru d-tale. Explicatiunile, in acesta privintia sunt neaperate. Deca nu suntu respunditoriu inaintea parlamentului, amu insa inaintea Francei a raspunde, de care, adi mai multu decatu ori-candu, trebuie sa me preocupu.”

In urm'a acestei scrisori, d. J. Simon a prezentatu demisiunea sea Maresialulu care a primit'o. Maresialulu a chiamatu in urma pe ducele D'Audriffret Pasquier, presidentulu senatulu.

Paris, 16 Maiu. Presidentulu consiliulu, d. J. Simon, a respuns maresialulu Mac-Mahon, cu o scrisore prin care si da demisiunea, explica conduita sea si areta dorinta de a fi inlocuitu cu barbati din partidulu republicanu conservatoru.

Paris, 16 Maiu. Presidentulu republicei a chiamatu pe d. Dufaure care a respuns ca, pentru motive de sanatate, nu pote primi missiunea de a compune unu ministeriu. Nu credemu ca noulu ministeriu se va constitui pana mane.

Petersburg, 19 Maiu. Ardahan fu luat cu asaltu in 17 l. c. de trupele generalulu (rusescu) Loris-Melicoff; siese-dieci tunuri cadiura in manile rusilor; cavaleria a urmaritu pre turci pusi in fuga. Rusii au perdutu 235 morti si raniti, intre cari 5 oficeri.

Bucuresci, 19 Maiu. „Agenti'a Havas” spune ca imperatulu Rusiei se astepta pe 25 l. c. la Ploiesci.

Constantinople, 19 Maiu. O proclamatiune a sultanulu adresata trupeloru tramise in Caucasu le impune missiunea de a elibera pe cerchesii coreliginoari de sub dominatiunea rusasca.

Constantinople, 19 Maiu. O escadra de 9 năi cu 10,000 omeni, 5 baterii si 50,000 pusci au plecatu spre Suchum-Kaleh. In Constantinople s'au imbarcatu multi cerchezi. Comand'a expeditiunii a luat'o asuprai Pazlipasi'a — Siech-ul-islamulu a proclamatu santulu resbelu contra Rusiei.

Petersburg, 19 Maiu. Suchum Kaleh prin unu bombardamentu nou este prefacutu in cenusia, de aceea e parasitu de trupele rusesci.

Vien'a, 20 Maiu. „B. d. Corr.” afla positivu ca regimulu principelui Carolu a proclamatu independinta Romaniei si a declarat Turciei resbelulu. Rolulu armatei romane, carea s'a concentratu in Romania mica, va fi curatu defensivu.

Zara, 20 Maiu. Despotovici, amenintatu de 5000 turci tramisi la Grahovo, s'aru fi retrasu la inaltimile muntelui Sedlo. Sulaiman pasi'a temendu-se de o revolta din partea crestinilor, a incuariatu in fia-care casa crestinasca cate trei turci.

Tiflis, 20 Maiu. La Ardahan a cadiutu in manile rusilor 82 tunuri si in cetate precum si in sandjacu (districtu) s'au instalatu jurisdictiuni rusesci. Turcii continua a bombardu comunele litorale dela Capu Adlei pana la Ociacoff. Contra cerchesiloru desbarcati se tramitu trupe rusesci.

Burs'a de Vien'a.

Din 11/23 Maiu 1877.

Metalicele 5%	58 30
Imprumutulu nationalu 5% (argintu)	64 15
Imprumutulu de statu din 1860	107 70
Actiuni de banca	769 —
Actiuni de creditu	134 50
London	128 95
Obligatiuni de desdaunare Unguresci	73 —
„ „ Temisiorene	71 50
„ „ Ardelenesci	70 —
„ „ Croato-slavone	— —
Argintu	113 10
Galbinu	6 14
Napoleonu d'auru (poli)	10 33 1/2
Valut'a noua imperiale germana	63 35

Publicare de concursu.

Comunele Buteni, Chisindi'a, Vasai'a, Paiuseni, Cuiediu, Hodosiu, Bers'a, Voivodeni, Aldesci si Cacarau, conformu decisiunii comitetulu administrativu comitatensu aradanu, grupandu-se intr'unu cercu sanitaru, subscrise antistia prin acest'a deschide concursu pentru infiintiatulu postu de medicu cercuale, cu resiedinti'a in Buteni.

Dotatiunile:

1. Din cassadele comuneloru grupe anualmente salariulu stabilitu de 600 fl. v. a.
 2. Pentru cercetarea morbosulu in tempu de di 30 cr., in tempu de nopte 40 cr.
 3. Pentru visitarea morbosulu mergendu la medicu, diurna de di si nopte egale de 20 cr.
- Seracii suntu a se cura gratis.

E de observatu ca in opidulu Buteni locuiescu stabilu mai multu de 70 familii inteliginte, mai departe possiede un'a apoteca.

Dela recurenti se recere, possiede-rea limbei romane, magiare si celei germane; recursele loru proviedute cu documentele necesarie, suntu a se insinua pana in 15 Iuniu a. c. st. n. la subscrise antistia.

Terminulu de alegere s'a defiptu pe 17 Iuniu a. c. orele 10 antemeridiane.

Datu in Buteni 1877 Maiu 10 st. n.
Isidoru Popescu,
notariu.

Teodoru Giur'a,
juratu.

3—3

Nr. 1447/1877.

Concursu.

Spre ocuparea postulu de mosia in comun'a Ludosiu mare, care postu e pe anu dotatu cu cuartiru liberu, 1 1/2 stanginu de lemne 15 hectolitru grau si 10 hectolitru cucuruzu si dela fia-care casa de nascere cu cate 40 cr. v. a. ca tacse.

Mai departe, pentru comunele incorporate Carpenisiu-Reciu cu plat'a anuala de 40 fl. v. a. 1 1/2 stanginu lemne, o sorte de lemne gratisu, afara de acestea din Reciu dela fia-care casa de nascere 60 cr. si in Carpenisiu 40 cr. v. a. precum si o pane de grau ca dotatiune se escrie concursu pana in finea Maiu a. c. st. n.

Suplicantele au a-si asterne suplicele loru in privinta acest'a subscrisei oficiu.

Mercurea 4 Maiu 1877.

Dela oficiulu Pretorialu.

(2—3)

Concursu.

Devenindu vacantu postulu de notariu din comun'a Resinari se escrie concursu cu terminulu pana in 31 Maiu 1877 st. n.

Cu acestu postu suntu impreunate: unu salariu anuale de 500 fl., relutu pentru cuartiru 40 fl. si tacsele, cari se voru statori pentru contracte si alte scrisori private.

Doritorii de a concura la acest-postu au a documenta pe langa cuaeificatiunea prescisa in §. 75 art. de lege XVIII din 1871, ca sciup perfectu limb'a romana, si au cunoscintie necesarie de limb'a magiara si germana.

Petitiunile timbrate si proviedute cu documentele referitoare la recerintiele amintite suntu a se indrepta pana la diu'a prefapta la acesta pretura.

Sibiu, in 8 Maiu 1877.

Dela pretur'a cerculu
Resinari-Seliste.

2—3

Edictu.

George Dimitrie Boniceanu din Sit'a-Buzeu de religiunea gr. or., care dela inceputulu anulu 1871 a parasitu cu necredintia pre legiuit'a sea socia Parasciv'a G. Munteanu totu de acolo fara a se sciificatiunea lui, se citeza a se presenta inaintea subsemnatulu scaunu ppresbiterale in terminu de unu anu si o di, caci la din contra procesulu divortialu asuprai intentatu se va pertracta si decide si in absentia densulu.

Breticu in 28 Aprile 1877.

Scaunulu ppresbiteralu gr. or.
alu Trei-Scauneioru.

Spiridonu Dimianu, m. p.
adm. protop.

3—3

Publicatiune.

Subscrise prin acest'a facu on. publicu cunoscutu cum-ca mi-amu deschisu cancelari'a advocatiale in cetatea Brasiovu, strad'a negre in casele d. Constantinu Jug'a Nr. 339.

Georgiu Laszlo,
presiedinte de trib. reg. in
pensiune advocatu.

1—1